

[Forsvarsministeren]

derved undgår en driftsudgift, som kan bruges mere konstruktivt til forsvarrets egentlige formål.

Det har været en stor glæde for mig at konstatere i den offentlige debat, som allerede har løbet om denne redegørelse, at denne ændrede situation – eller skal vi sige dette ændrede pædagogiske princip – med hensyn til at tilskynde til, at man søger at få afhændet unødvendige aktiver og få provenuet anvendt til forsvarrets egentlige formål, har vundet en meget bred forståelse.

Mange af de enkeltheder, som hr. Hans Hækkerup og andre har efterlyst vedrørende økonomien, kan vi som sagt vende tilbage til under mere direkte forhandlinger, men jeg vil gerne her nævne de fredsbevarende opgaver, som er meget vigtige, og hvor vi må forudse, at Danmark også i de kommende år vil blive bedt om at yde sit gode bidrag til at etablere freden ude i verden, eksempelvis som det er kendt fra den offentlige debat. Her må man således forvente en anmodning om, at vi deltager med en styrke i Namibia. Namibia ligger imidlertid meget langt herfra, og da en række af de udgifter, som er forbundet med en sådan opgave, ikke umiddelbart dækkes ind af FN, er en drøftelse af problemerne i forbindelse hermed – og der er i redegørelsen gjort rede for et ændret princip, hvorved en sådan udvidet udgift ikke bliver en belastning for forsvarret – naturligvis noget meget konstruktivt, som jeg er glad for også har fundet den tilslutning, det har.

Jeg glædede mig også over, at hr. Hans Hækkerup sagde, at han gerne ville lytte til en fornuftig argumentation; denne argumentation vil jeg som sagt meget gerne levere i den form, hr. Hans Hækkerup måtte ønske det.

Hr. Hans Hækkerup var lidt mere skeptisk i forhold til lønreformen og de ændrede forhold for de værnepligtige. Men det var vel egentlig også, bortset fra SF, kun Socialdemokratiet, der egentlig havde mere afgørende indvendinger imod den ændrede ordning, som den er lagt frem i redegørelsen.

Det forhindrer ikke, at jeg kan være enig med hr. Hans Hækkerup i, at der kan være ting at se på med hensyn til kontraktformer og lign., selv sagt kan der det – vi må lære af de erfaringer, vi har.

Hr. Hans Hækkerup var ked af, at der ikke var stillet i udsigt at købe ammunition til artilleri-

riet. Jeg tager en sådan enkelthed op mere for at gøre opmærksom på, at der rent faktisk for nylig blev købt artilleriammunition for 250 mio. kr. via et aktstykke i Finansudvalget. Hr. Hans Hækkerups parti, Socialdemokratiet, deltog desværre ikke positivt i den beslutning. SF var imod, og Socialdemokratiet tilkendegav, at de stemte hverken for eller imod den del af aktstykket, men jeg nævner det kun. Det opfylder ikke de behov for ammunition, som findes; der er selvsagt mangler, og vi bør ikke fortie, at sådanne mangler ved lejlighed skal udbedres, for det skal de. Men når hr. Hans Hækkerup ikke engang kunne formås til at stemme for et sådant forslag fra den nuværende regerings side om at opfylde en del af mangelen på artilleriammunition, skylder jeg at nævne det, nu da hr. Hans Hækkerup selv kom ind på det.

Nogle af de rationaliseringstanker, som hr. Hans Hækkerup efterlyste, er jo taget op i Forsvarskommissionen, og det glæder jeg mig over, for jeg tager det også som et udtryk for, at Forsvarskommissionen bliver taget meget alvorligt, og at interessen for kommissionens arbejde derfor i allerhøjeste grad er til stede. Det forhindrer ikke, at jeg også fra hr. Hans Hækkerups side gerne tager imod mere konkrete forslag også i denne fase med hensyn til, hvad der kan indvindes ved rationaliseringer. Det ser jeg frem til.

Fru Connie Hedegaard gjorde nogle efter min opfattelse rigtige bemærkninger om uddannelsen og dens behov og de tiltag, der skulle gøres for at få det rigtige ud af værnepligtsperioden. Jeg er meget enig heri. Jeg har også det ønske, at vi rimelig hurtigt kan nå frem til at afklare nogle af de strukturer, som er baggrunden for forsvarrets virke, men jeg har også i den første del af mine bemærkninger her gjort rede for nogle af de hensyn, som gælder, og som jeg tror også er vigtige for at få en god forståelse for de omlægninger, der skal finde sted.

Hr. Pelle Voigt var inde på, at den slange, som han her kunne få øje på, nok ikke var i stand til at spænde så vidt over sin føde, at man også kunne få plads til SF. Jeg er fuldstændig enig i den betragtning efter at have lyttet til hr. Pelle Voigt, og i fuld erkendelse af den politiske holdning, som Socialistisk Folkeparti gennem årene og også nu har til forsvarret, må jeg selv sagt dele hr. Pelle Voigts bekymring med hensyn til, om han kan komme med i et forsvarsfor-